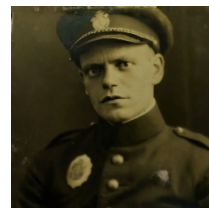

“EL TRIBUNAL DELS SET BOMBERS D’ECIJA”

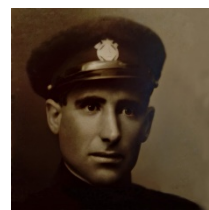
Finalitzada la Guerra Civil van començar les depuracions del personal de bombers de Barcelona. En aquest procés trobem a set bombers falangistes que van elaborar fitxes d’informació i delatant als seus companys.

Els bombers que van col·laborar amb el Tribunal de Depuració van ser: Pablo García Negueruela, José Beltran Rodríguez, Agustín Calvo Rebull, Emilio Figueras de San José, Vicente Grau Crespo, José Jávega Navarro, i Rafael Yepes Pérez.

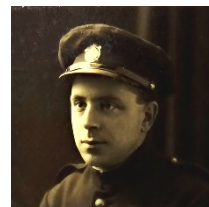
Pablo García Negueruela, nascut a Logroño el 1899, era xofer des de 1929. Militant de FET y de las JONS, també era un dels membres més actius de la quinta columna fins que va ser descobert el gener de 1938, i empresonat en el vaixell-presó Uruguay, ancorat al port de Barcelona. Va ser acusat de falangista, espia i complicitat amb l’exèrcit franquista. Va ser condemnat a 6 anys de presó. A més va ser destituït per les autoritats republicanes com a bomber. Va restar empresonat fins l’entrada de les tropes franquistes a Barcelona el 26/01/1939.

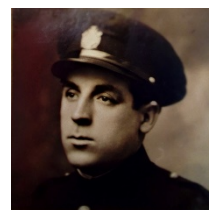
José Beltran Rodríguez, nascut a Tapia de la Ribera (León) el 1899, era bomber des de 1929. Durant la guerra va ser membre de l’organització Socorro Blanco, grup que ajudava clandestinament persones empresonades per complicitat amb Franco i per les seves idees catòliques.

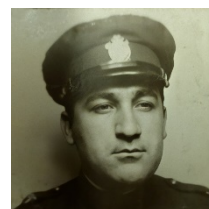
Agustín Calvo Rebull, nascut a Barcelona el 1892, era bomber de Sarrià, que va ser traspassat al de Barcelona el 1924. Des de 1926 feia d’electricista. Militant de Falange, estava enquadrat en un grup de la cinquena columna, dirigit per l’impressor falangista Juan Manuel Benito.

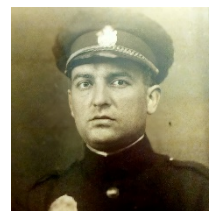
Emilio Figueras de San José, nascut a Barcelona, el 1898, havia ingressat com a aspirant el 1922. Militant de Falange, era el cap d’una esquadra de l’anomenat “grupo Matas”, liderat per José María Matas Orriols. Figueras va fer de correu de presos, va ajudar a escapar a varies persones i fins i tot va fer sabotatge als vehicles del mateix cos.

Vicente Grau Crespo, nascut a Sueca el 1902. Era bomber de 2a des de 1929 i xofer el 1937. Mobilitzat per l’exèrcit republicà l’1/10/1938, va caure malalt al desembre i va ser hospitalitzat. El 25/12/1938 va fugir de l’hospital i va restar amagat, fins el 27/01/1939.

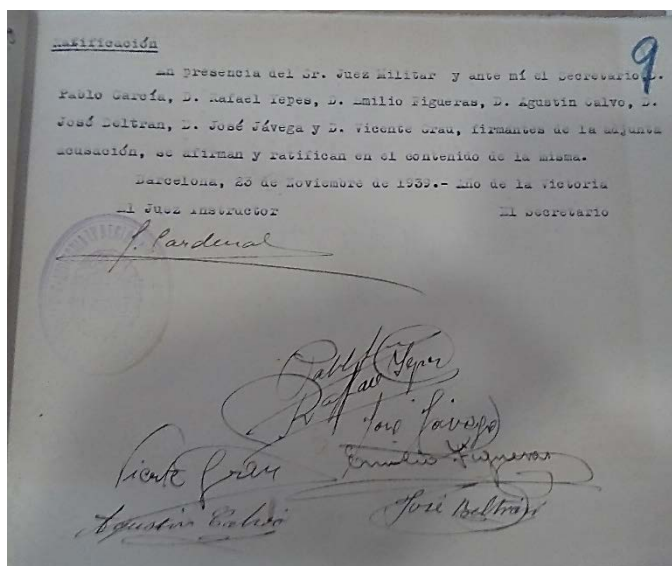
José Jávega Navarro, nascut a Motilla del Palancar (Cuenca) el 1894, era xofer de 2a des de 1929. Va militar a Falange a principis de 1939. (Com a curiositat, el seu fill José Luis Jávega Pérez va ser caporal de la División Azul, i va morir el 1942 en el front rus).

Rafael Yepes Pérez, nascut a Ricote (Múrcia) el 1903, era bomber des de 1929, i xofer el 1937. Va ser membre de Socorro Blanco. Mobilitzat per l'exèrcit republicà el 18/09/1938. El 13/01/1939 va desertar i es va passar al bàndol franquista. A causa d'un reuma agafat al front, el 18/11/1939 va demanar una excedència voluntària. Mai més es va reincorporar sent destituït del servei el 28/04/1945.

Tots set bombers van formar part del Tribunal de Depuració, elaborant fitxes d'informació política i traslladant les denúncies a la superioritat militar, delatant a molts dels seus companys. Cada fitxa contenia informació político-social sobre un bomber i era signada per tots set. Fins i tot, el cap de bombers, en Josep Maria Jordán va tenir la seva fitxa elaborada pels set bombers falangistes. És l'informe més extens de tots

els bombers. Va ser acusat de complicitat amb els republicans i separatistes. Però el cap Jordán va continuar en el càrrec.

Aquest tribunal era conegut entre els bombers com el "Tribunal del set bombers d'Ecija", en referència a "Los siete niños d'Ecija", el qual era el nom d'una famosa banda de bandolers que va actuar per Andalusia a principis del segle XIX. Si els bandolers havien atemorit els andalusos, ara era aquest tribunal qui atemoriria els bombers.

Qui també va participar acusant a bombers va ser l'arquitecte Emilio Gutiérrez Diaz, el qual havia estat màxim comandant del Cos de Bombers de Barcelona entre 1926 i 1931. Gutiérrez havia marxat del Cos enmig d'un polèmica. Va ser destituït el 1931, al cap d'un mes de la proclamació de la República, en un procés on se l'acusava d'haver estripat una bandera catalana del monument de Rafael Casanova l'any 1923 i haver fet amb ella draps per netejar.

Durant la guerra, Gutiérrez va ser cessat com professor de l'Escola d'Enginyers Industrials, considerat desafecte a la República i havia fugit a la zona colpista. També durant la guerra es va fer militant de Falange. Amb la victòria feixista, Emilio Gutiérrez va tornar a Barcelona i va participar en processos de delació dels seus antics subordinats, també elaborant fitxes d'acusació amb informació polític-social.

FICHA DE ACUSACIÓN
(DATOS DEL ACUSADOR)

Apellidos Gutiérrez Díaz.
Nombre Emilio Edad 52 años.
Estado Casado Profesión Ing^o y Arqu^o
Natural de Habana Vecino de Barcelona
Domicilio Paseo de Gracia 118 2^a. Cargo que ejerce Disponible

Juro por Dios ser cierta la acusación que hago al reverso de esta ficha.
Barcelona 23 de Noviembre de 1939 Año de la
Firma del funcionario.

RATIFICACION.—A presencia del Sr. Juez Militar y ante mi el Secretario se afirma y ratifica en el contenido de la presente.
Barcelona 23 de Noviembre de 1939
AÑO DE LA VICTORIA

Totes les denúncies i acusacions formulades pels set bombers i l'antic cap contra els seus companys, van donar el seu fruit: 25 bombers van ser sancionats amb la destitució i 48 bombers van ser sancionats, sense sou ni feina amb penes entre 1 mes, la mínima i 2 anys la màxima.

A més, 27 bombers van patir un consell de guerra, 13 van ser condemnats a diverses penes, entre 6 mesos i 20 anys de presó. 2 van ser declarats en rebel·lia. 2 van ser multats i 9 el seu cas va ser sobresegut.

Marc Ferrer i Murillo

Agost 2021